

A ještě jedno nekynologický čtení -Tohle ráno byla vražda

Byla to jen hodina, ale stála mě minimálně 10,5 roku života. Když jsem dovenčila RumoTalíře, vypravila se do práce a sáhla pro kabelku na věšák..... tak tam nebyla.

Asi blbě vidím.... měla jsem už zhasnuto, věšák černej, všechny hadry a věci na něm černý... začla jsem se dívat pořádně. Třeba jsem ji jen blbě pověsila na jinou část věšáku... třeba jsem ji nepověsila, nechala v kuchyni. Nebo v obýváku? Ty jo sem fakt bordelářka! Bude v ložnici. V tom pokoji přece bejt nemůže.... no taky že tam není..... neuklidila jsem ji omylem s batohama do skříně, když jsme se vrátili z nákupu a batohy jsem tam uklízela??.....NE. NE. NE. NE. A STOKRÁT NE, protože minimálně stokrát jsem prošla každou místnost /dobře záchod jsem vynechala/ a koukala do všech koutů. A nic. Člověk tomu moc nechce věřit, takže jak blb hledá furt dokola i když ví, že ta kabelka tam fakt nikde není.

Hlava začne šrotovat a pak se vybaví včera jsme dělali velký nákup, který zpravidla, když není nutno, obstaráváme bez auta. Vezmeme si batohy, příp. tašku a jde se. Šla jsem na ten nákup rovnou z práce, že se sejdeme s Brtníkem přímo tam. Nakoupili jsme, popadli batohy, každé jednu tašku a šlo se domů. Bylo hezky, míjeli jsme naši oblíbenou hospůdku a majitelé na nás mávali, ať se zastavíme. Prima nápad. Šli jsme dovnitř, sedli si do příjemného chládku, batohy a tašky dali na zem. A..... já si dala kabelku na židli. Abych ji měla na očích. Už tušíte, že jo? Já to v podstatě v ten moment tušila taky, protože jsem si sama pro sebe řekla: "No abych ji tady nakonec nenechala."

Hm, tak nemusím mít pravdu za každou cenu.!!!!!!! Když mi tohle dokapalo do mozku, udělalo se mi hodně špatně. V kabelce byl mobil - tedy i mobil do práce. Stejně tak tam byla vstupní karta do práce. Obojí moc velký průšvih. Aby se mi ještě víc přitížilo, uvědomila jsem si, že..... spojení doklady a klíče od bytu může být dosti fatální. Když má někdo klíče a vaši adresu, je to špatný, moc špatný. Byly dvě možnosti, buď si kluci v hospůdce všimli a kabelku mají, anebo ji má někdo úplně jinej a je o průšvih vystaráno Když nemáte telefon, je to ještě o to špatnější. Nemůžete nic, vůbec nic. Stojíte na místě jako kretén a mozek nešrotuje, mozek se zasek. Pak se rozeběh a já šla zkusit, jestli třeba ještě Danuška není doma. Otevřely jsme dveře současně. Akorát šla do práce. Nechtěla jsem ji zdržovat víc, než bylo nutný, zachránila mě v tom, že zavolala Brtníkovi. Ten dostal úkol dovolat se mojí kolegyni, ať to v práci nějak zařídí. Na víc se můj mozek nezmoohl, poděkovala jsem Danušce a jediný telefonní spojení mi odešlo za pracovníma povinnostma. A mě pak právě došlo, že

